Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά C

C/2025/2983

27.5.2025

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Καθοδήγηση σχετικά με τους στόχους για την κατανάλωση ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης στους τομείς της βιομηχανίας και των μεταφορών, οι οποίοι ορίζονται στα άρθρα 22α, 22β και 25 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 για την προώθηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2023/2413

(C/2025/2983)

Πίνακας περιεχομένων

Σελίδα

1. Εισαγωγή 2
2. Πεδίο εφαρμογής του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ στο άρθρο 22α 3
3. Σχέση μεταξύ του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ και του συνολικού στόχου της ΕΕ για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές του άρθρου 3 7
4. Άρθρο 22β 8
5. Στόχος για τα ΑΚΜΒΠ στο άρθρο 25 8

1. **Εισαγωγή**

Η οδηγία (ΕΕ) 2023/2413 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1], η οποία τροποποιεί την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2], άρχισε να ισχύει στις 20 Νοεμβρίου 2023. Η τροποποιητική οδηγία εισάγει αλλαγές στο νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές έως το 2030 και μετέπειτα. Η παρούσα καθοδήγηση αναφέρεται στην τελευταία έκδοση της οδηγίας για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, όπως τροποποιήθηκε το 2023, ως «αναθεωρημένη RED» ή «αναθεωρημένη οδηγία».

Η αναθεωρημένη RED αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας και του REPowerEU, προκειμένου να επιτευχθεί η φιλοδοξία της Ένωσης για καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και μείωση της ενεργειακής εξάρτησης της Ένωσης από τη Ρωσία. Αυξάνει σημαντικά το επίπεδο φιλοδοξίας για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, όχι μόνο με την αύξηση, από 32 % σε 42,5 % (με φιλοδοξία να φτάσει το 45 %), του δεσμευτικού στόχου της Ένωσης για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, ο οποίος πρέπει να επιτευχθεί συλλογικά έως το 2030, αλλά και με την προσθήκη και την ενίσχυση των επιμέρους στόχων για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας που πρέπει να επιτευχθούν σε διάφορους τομείς, συμπεριλαμβανομένης της βιομηχανίας.

Η βιομηχανία αντιπροσωπεύει περίπου το 25 % της ενεργειακής κατανάλωσης της Ένωσης [3] και είναι σημαντικός καταναλωτής ορυκτών καυσίμων, ιδίως για σκοπούς θέρμανσης και ψύξης. Επιπλέον, τα ορυκτά καύσιμα χρησιμοποιούνται ως πρώτη ύλη για την παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων, όπως λιπάσματα, χημικά προϊόντα ή χάλυβας. Δεδομένου του σημαντικού μεριδίου της βιομηχανίας στην κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης, απαιτείται σημαντική αύξηση της διείσδυσης της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές σε αυτόν τον τομέα σε ολόκληρη την Ένωση προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της όσον αφορά την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές. Επιπλέον, οι βιομηχανικές επενδυτικές αποφάσεις που λαμβάνονται σήμερα θα καθορίσουν τις μελλοντικές βιομηχανικές διεργασίες και ενεργειακές επιλογές που μπορούν να εξεταστούν από τη βιομηχανία, είναι σημαντικό αυτές οι επενδυτικές αποφάσεις να είναι μακρόπνοες και να μην καθιστούν στοιχεία ενεργητικού μη αξιοποιήσιμα (αιτιολογική σκέψη 59 της αναθεωρημένης RED).

Η αναθεωρημένη RED περιλαμβάνει δύο ειδικές διατάξεις (άρθρα 22α και 22β) που επικεντρώνονται στην ενσωμάτωση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στον βιομηχανικό τομέα. Προβλέπει για τα κράτη μέλη κίνητρα και υποχρεώσεις να διασφαλίζουν ότι η βιομηχανία τους μπορεί να στραφεί σε διαδικασίες παραγωγής που χρησιμοποιούν ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, όπως ανανεώσιμα καύσιμα μη βιολογικής προέλευσης (στο εξής: ΑΚΜΒΠ), ως καύσιμα ή πρώτες ύλες, αντί ορυκτών καυσίμων. Πρέπει να σημειωθεί, στο πλαίσιο αυτό, ότι η αναθεωρημένη RED εισάγει στο άρθρο 2 σημείο 36) έναν νέο ορισμό των ΑΚΜΒΠ, ο οποίος περιλαμβάνει όλες τις χρήσεις των ΑΚΜΒΠ, και όχι μόνο τη χρήση ΑΚΜΒΠ ως καυσίμου μεταφορών, όπως συνέβαινε στον προηγούμενο ορισμό στην οδηγία RED του 2018.

Εκτός από έναν ενδεικτικό στόχο για την αύξηση του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών στον βιομηχανικό τομέα, το άρθρο 22α προβλέπει την υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν ότι τα ΑΚΜΒΠ θα αντικαταστήσουν εν μέρει τα ισοδύναμα ορυκτών καυσίμων για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς στον οικείο βιομηχανικό τομέα. Η υποχρέωση αυτή αποσκοπεί στην προώθηση της ανάπτυξης μιας αγοράς για την κατανάλωση ΑΚΜΒΠ σε βιομηχανικές χρήσεις, η οποία είναι απαραίτητη διότι τα ΑΚΜΒΠ είναι επί του παρόντος ακριβότερα από τα ισοδύναμα ορυκτής προέλευσης και είναι απίθανο να παράγονται και να πωλούνται μόνο με τους όρους της αγοράς χωρίς ρυθμιστική παρέμβαση. Η αναθεωρημένη RED προβλέπει τη δυνατότητα μείωσης του στόχου των ΑΚΜΒΠ σε ένα κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 22β.

Η γενική προθεσμία για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση με την αναθεωρημένη RED —συμπεριλαμβανομένων των άρθρων 22α και 22β— είναι η 21η Μαΐου 2025.

Η οδηγία καθορίζει περαιτέρω δεσμευτικούς στόχους στον τομέα των μεταφορών. Εκτός από την επίτευξη των γενικών στόχων είτε για μερίδιο ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές της τάξης του 29 % στις μεταφορές είτε για μείωση της έντασης εκπομπών των καυσίμων κίνησης κατά 14,5 %, έως το 2030, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να αυξήσουν το μερίδιο των ΑΚΜΒΠ σε τουλάχιστον 1 %. Τα ΑΚΜΒΠ συμβάλλουν επίσης στην επίτευξη του συνδυασμένου στόχου του 5,5 % για τα ΑΚΜΒΠ και τα προηγμένα βιοκαύσιμα. Η οδηγία καθορίζει περαιτέρω κανόνες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο τα ΑΚΜΒΠ συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων και τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν τη χρήση ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στις μεταφορές μέσω της επιβολής υποχρέωσης στους προμηθευτές καυσίμων.

Η παρούσα ανακοίνωση προορίζεται αποκλειστικά ως έγγραφο καθοδήγησης για τους σκοπούς της μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και της εφαρμογής της αναθεωρημένης RED. Δεν παρέχει ερμηνεία στο πλαίσιο άλλων νομικών πράξεων.

---

[1] Οδηγία (ΕΕ) 2023/2413 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Οκτωβρίου 2023, για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και της οδηγίας 98/70/ΕΚ όσον αφορά την προώθηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, και την κατάργηση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου (ΕΕ L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

[2] Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82).

[3] Το μερίδιο αυτό υπερβαίνει το 30 % με συνδυασμό τελικής ενεργειακής και μη ενεργειακής κατανάλωσης.

Μόνο το ίδιο το κείμενο της νομοθεσίας της ΕΕ έχει νομική ισχύ. Κάθε δεσμευτική ερμηνεία του νόμου πρέπει να πηγάζει από το κείμενο της οδηγίας και απευθείας από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της ΕΕ.

2. **Πεδίο εφαρμογής του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ στο άρθρο 22α**

Το άρθρο 22α της αναθεωρημένης RED ορίζει ότι «[τ]α κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η συνεισφορά των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που χρησιμοποιούνται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς ανέρχεται τουλάχιστον στο 42 % του υδρογόνου που χρησιμοποιείται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς στη βιομηχανία έως το 2030 και στο 60 % έως το 2035».

Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του νέου υποχρεωτικού στόχου για τα ΑΚΜΒΠ στη βιομηχανία που ορίζεται στο άρθρο 22α, στις υποενότητες που ακολουθούν αποσαφηνίζονται οι ακόλουθες έννοιες: i) η έννοια της βιομηχανίας (ενότητα 2.1), ii) οι αποδέκτες του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ (τμήμα 2.2), iii) ο υπολογισμός του αριθμητή (ενότητα 2.3) και iv) ο υπολογισμός του παρονομαστή για τους σκοπούς της συμμόρφωσης με τον στόχο (ενότητα 2.4).

2.1. *Ορισμός της βιομηχανίας*

Το άρθρο 2 σημείο 18α της αναθεωρημένης RED ορίζει τη «βιομηχανία» ως «επιχειρήσεις και προϊόντα που εμπίπτουν στους τομείς Β, Γ και ΣΤ και στον τομέα Ι, κλάδος 63 της στατιστικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων (NACE αναθ. 2), όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1893/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου» ([4]).

Οι τομείς Β, Γ και ΣΤ περιλαμβάνουν αντίστοιχα τα εξής: «Ορυχεία και λατομεία», «Μεταποίηση» και «Κατασκευές». Ο τομέας Ι κλάδος 63 περιλαμβάνει τις Δραστηριότητες υπηρεσιών πληροφορίας. Από τις τελευταίες δραστηριότητες, τα κέντρα δεδομένων αντιπροσωπεύουν την πιο ενεργοβόρα δραστηριότητα και, ως εκ τούτου, αποτελούν βασικό τομέα για τους σκοπούς του ενδεικτικού στόχου του άρθρου 22α. Ο ορισμός της βιομηχανίας βάσει του άρθρου 2 σημείο 18α) της αναθεωρημένης RED υπερβαίνει το πεδίο εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών της Eurostat για την τελική κατανάλωση ενέργειας στη βιομηχανία καθώς καλύπτει επίσης τον τομέα Ι κλάδο 63, ο οποίος δεν καλύπτεται από τις κατευθυντήριες γραμμές της Eurostat για την υποβολή στοιχείων σχετικά με την κατανάλωση ενέργειας από τη βιομηχανία. Οι κατευθυντήριες γραμμές της Eurostat απαιτούν την υποχρεωτική υποβολή στοιχείων για τη βιομηχανία βάσει των τομέων Β, Γ και ΣΤ (με προαιρετική υποβολή στοιχείων για τους κλάδους 41, 42 και 43) ([5]). Η υποχρεωτική υποβολή στοιχείων σχετικά με την τελική κατανάλωση ενέργειας για τα κέντρα δεδομένων καλύπτεται από τις κατευθυντήριες γραμμές για την τελική κατανάλωση ενέργειας στις υπηρεσίες ([6]). Οι στατιστικές κατευθυντήριες γραμμές για το πετρέλαιο και το αέριο απαιτούν τη συλλογή στοιχείων σχετικά με τη χρήση του πετρελαίου και του αερίου για μη ενεργειακούς σκοπούς στη βιομηχανία ([7]).

Τα διυλιστήρια περιλαμβάνονται στον ορισμό της βιομηχανίας (τομέας Γ της NACE αναθ. 2). Ωστόσο, έχουν ειδικό καθεστώς όσον αφορά την κατανάλωση ΑΚΜΒΠ και τον τρόπο με τον οποίο αυτά συνυπολογίζονται στο πλαίσιο των διαφόρων στόχων της αναθεωρημένης RED, δηλαδή των στόχων για αύξηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στη βιομηχανία και στους τομείς των μεταφορών που ορίζονται στα άρθρα 22α και 25 της αναθεωρημένης RED. Η πλειονότητα των καυσίμων που παράγονται σε διυλιστήρια χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κίνησης και, ως εκ τούτου, συνυπολογίζονται στους στόχους της υιοθέτησης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στον τομέα των μεταφορών. Ωστόσο, υπάρχουν επίσης διυλιστήρια που παράγουν καύσιμα τα οποία χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (π.χ. βαρύ μαζούτ), προϊόντα πετρελαίου για τον χημικό τομέα, ακόμη και στερεά υλικά (όπως οπτάνθρακας) που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή αλουμινίου, χάλυβα ή λιπασμάτων. Επιπλέον, υπάρχει μικρός αριθμός προϊόντων διύλισης που χρησιμοποιούνται τόσο ως καύσιμα μεταφορών όσο και ως βιομηχανικά προϊόντα, όπως το MTBE (μεθυλο-tert-βουτυλαιθέρας) και η μεθανόλη.

Η κατανάλωση υδρογόνου σε επίπεδο διυλιστηρίου θα πρέπει να κατανέμεται με βάση το σύνολο των διαφόρων προϊόντων που παράγονται με τη χρήση υδρογόνου στο τέλος της διεργασίας, με βάση το ενεργειακό περιεχόμενο και σε ετήσια βάση σε επίπεδο διυλιστηρίου. Αυτό θα πρέπει να γίνεται αφού εξαιρεθεί το υδρογόνο που παράγεται ως υποπροϊόν και καταναλώνεται εντός του διυλιστηρίου. Εάν το διυλιστήριο δεν παρέχει σαφήνεια σχετικά με το αν ένα προϊόν χρησιμοποιείται στον τομέα των μεταφορών ή ως βιομηχανικό προϊόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν δεδομένα σε επίπεδο ΕΕ για τον προσδιορισμό της αναλογίας των προϊόντων που χρησιμοποιούνται για καύσιμα κίνησης ή ως βιομηχανικά προϊόντα.

([4]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1893/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση της στατιστικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων NACE—αναθεώρηση 2 και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90 του Συμβουλίου και ορισμένων κανονισμών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικών με ειδικούς στατιστικούς τομείς (ΕΕ L 393 της 30.12.2006, σ. 1).

([5]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/energy-consumption-industry-reporting-instructions.pdf.

([6]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/energy-consumption-services-reporting-instructions.pdf.

([7]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/Natural_Gas_Questionnaire_Instructions.pdf και https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/Oil_Questionnaire_Instructions.pdf.

Ως εκ τούτου, τα ΑΚΜΒΠ που χρησιμοποιούνται σε διυλιστήριο συμβάλλουν εν μέρει στην επίτευξη του στόχου για την κατανάλωση ΑΚΜΒΠ στις μεταφορές, όπως καθορίζεται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο α) της αναθεωρημένης RED και εν μέρει στην επίτευξη του στόχου για την κατανάλωση ΑΚΜΒΠ στη βιομηχανία που καθορίζεται στο άρθρο 22α της αναθεωρημένης RED. Το μερίδιο της συνεισφοράς μπορεί να καθορίζεται με βάση την ετήσια αναλογία των προϊόντων διύλισης που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές και στη βιομηχανία, χωρίς να υπερβαίνει την ποσότητα της κατανάλωσης υδρογόνου που κατανέμεται στη βιομηχανία σε επίπεδο διυλιστηρίου.

Δεν περιλαμβάνεται ο τομέας Δ (Παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, φυσικού αερίου, ατμού και κλιματισμού). Ως εκ τούτου, το υδρογόνο που χρησιμοποιείται ως καύσιμο σε κεντρικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής ή το υδρογόνο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ατμού για εμπορική χρήση δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22α, συμπεριλαμβανομένου του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ.

Από τον Ιανουάριο του 2022 ο κανονισμός για τις στατιστικές ενέργειας ([8]) καλύπτει επίσης τη συλλογή δεδομένων σχετικά με την παραγωγή και την κατανάλωση υδρογόνου και, από τον Ιανουάριο του 2024, τις μετατροπές μεταξύ υδρογόνου και άλλων καυσίμων. Τα μείγματα υδρογόνου και άλλων αερίων δεν περιλαμβάνονται ακόμη στις οδηγίες της Eurostat για την παροχή στοιχείων σχετικά το υδρογόνο ([9]).

Για τον υπολογισμό του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ στον τομέα της βιομηχανίας, είναι σημαντικό το υδρογόνο που χρησιμοποιείται σε βιομηχανικές διεργασίες και μεταφέρεται με τη μορφή μείγματος να λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό της ποσότητας των ΑΚΜΒΠ που καταναλώνονται στη βιομηχανία: ειδικότερα, το υδρογόνο σε αέριο σύνθεσης (μείγμα υδρογόνου και μονοξειδίου του άνθρακα) που χρησιμοποιείται ως πρώτη ύλη για την παραγωγή χημικών προϊόντων, και το υδρογόνο σε μείγμα υδρογόνου και αζώτου (N_2) που χρησιμοποιείται ως πρώτη ύλη για την παραγωγή αμμωνίας.

Οι εθνικές στατιστικές συλλέγουν ήδη στοιχεία για το υδρογόνο σε εθελοντική βάση, αν και η υποχρέωση υποβολής στοιχείων ισχύει μόνο από το έτος 2024 και μετά. Οι οδηγίες της Eurostat για την υποβολή στοιχείων σχετικά με το υδρογόνο ([10]) επιτρέπουν επί του παρόντος την εθελοντική υποβολή στοιχείων σχετικά με την κατανάλωση αμμωνίας και δεν περιλαμβάνουν ακόμη εθελοντική υποβολή στοιχείων για τη μεθανόλη. Τόσο η αμμωνία όσο και η μεθανόλη είναι παράγωγα προϊόντα υδρογόνου και ενθαρρύνεται ήδη η εθελοντική υποβολή στοιχείων από τα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή θα στηρίξει το συντομότερο δυνατόν την παρακολούθηση του μεριδίου των ΑΚΜΒΠ στη βιομηχανική κατανάλωση υδρογόνου μέσω του εργαλείου SHort Assessment of Renewable Energy Sources (SHARES) (Σύντομη αξιολόγηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας) ([11]).

2.2. *Υποχρέωση που απευθύνεται στα κράτη μέλη*

Ο στόχος για τα ΑΚΜΒΠ που περιλαμβάνεται στο άρθρο 22α της αναθεωρημένης RED ισχύει για τα κράτη μέλη, κάτι που σημαίνει ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι η συνεισφορά των ΑΚΜΒΠ επιτυγχάνει τον στόχο. Αυτό προκύπτει σαφώς από το κείμενο του άρθρου 22α και βασίζεται στους δύο ακόλουθους λόγους: πρώτον, δεν υπάρχει αγορά για τα ΑΚΜΒΠ σήμερα, διότι υπάρχει περιορισμένη παραγωγή ΑΚΜΒΠ και εξακολουθούν να είναι σχετικά δαπανηρά σε σύγκριση με τα ισοδύναμα ορυκτής προέλευσης. Κατά συνέπεια, απαιτούνται κανονιστικά κίνητρα σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο για να καταστούν τα ΑΚΜΒΠ διαθέσιμα στη βιομηχανία και να προωθηθεί η δημιουργία αγοράς για τα εν λόγω προϊόντα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να σχεδιάσουν τα μέτρα για την επίτευξη του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ στον τομέα της βιομηχανίας σύμφωνα με τις εθνικές τους συνθήκες, λαμβάνοντας υπόψη τα διαφορετικά επίπεδα χρήσης υδρογόνου σε διάφορους τομείς, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο η διαθεσιμότητα ΑΚΜΒΠ σε ορισμένους βιομηχανικούς καταναλωτές μπορεί να στηρίξει τη μετάβασή τους σε διαδικασίες παραγωγής που βασίζονται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Δεύτερον, ο όγκος της κατανάλωσης υδρογόνου στη βιομηχανία και ο αριθμός των βιομηχανικών καταναλωτών υδρογόνου διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόσουν τις πολιτικές τους ανάλογα με τις δικές τους ειδικές συνθήκες και μπορούν να μεριμνήσουν ώστε, κατά την εφαρμογή της εν λόγω υποχρέωσης, να διασφαλίζουν ισότιμους όρους για τους καταναλωτές υδρογόνου.

Ως εκ τούτου, η υποχρέωση δεν ισχύει άμεσα για τους καταναλωτές υδρογόνου. Αυτό δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να καθορίζουν υποχρεωτικές ποσοστώσεις για την κατανάλωση ΑΚΜΒΠ ως ένα από τα πιθανά μέτρα για την επίτευξη του στόχου. Στην περίπτωση αυτή, είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο που μπορούν να έχουν οι υποχρεωτικές ποσοστώσεις στην ανταγωνιστικότητα των βιομηχανικών καταναλωτών υδρογόνου. Ποσοστώσεις που δεν υποστηρίζονται από κατάλληλα κανονιστικά μέτρα και μηχανισμούς στήριξης σύμφωνους με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις για την αντιστάθμιση της διαφοράς κόστους μεταξύ των ΑΚΜΒΠ και των καυσίμων ορυκτής προέλευσης θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε διαρροή άνθρακα και σε πρόσθετες εισαγωγές εντός ή εκτός ΕΕ προϊόντων που παράγονται με υδρογόνο ορυκτής προέλευσης. Αυτό θα ερχόταν σε αντίθεση με τον στόχο του άρθρου 22α για απανθρακοποίηση του βιομηχανικού τομέα της Ένωσης. Επιπλέον, όλα τα εθνικά μέτρα εφαρμογής θα πρέπει να σχεδιάζονται με την επιφύλαξη της ΣΛΕΕ και ιδίως του άρθρου 28.

([8]) Κανονισμός (ΕΕ) 2022/132 της Επιτροπής, της 28ης Ιανουαρίου 2022, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1099/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις στατιστικές ενέργειας, όσον αφορά την εφαρμογή των επικαιροποιήσεων των ετήσιων, μηνιαίων και βραχυπρόθεσμων μηνιαίων στατιστικών ενέργειας (ΕΕ L 20 της 31.1.2022, σ. 208) και κανονισμός (ΕΕ) 2024/264 της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 2024, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1099/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις στατιστικές ενέργειας, όσον αφορά την εφαρμογή των επικαιροποιήσεων των ετήσιων, μηνιαίων και βραχυπρόθεσμων μηνιαίων στατιστικών ενέργειας (ΕΕ L, 2024/264, 18.1.20244, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/264/oj).

([9]) Στην περίπτωση αυτή, ένα μείγμα είναι απλώς υδρογόνο μαζί με ένα ή περισσότερα χημικά συστατικά, αλλά δεν συνδέονται χημικώς.

([10]) Βλ. υποσημείωση 8.

([11]) Το εργαλείο Short Assessment of Renewable Energy Sources (SHARES) που ανέπτυξε η EUROSTAT επικεντρώνεται στον εναρμονισμένο υπολογισμό του μεριδίου της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.

2.3. *Υπολογισμός του αριθμητή*

Το άρθρο 22α παράγραφος 1 στοιχείο β) προβλέπει ότι «για τον υπολογισμό του αριθμητή, λαμβάνεται υπόψη το ενεργειακό περιεχόμενο των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που καταναλώνονται στον κλάδο της βιομηχανίας για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς, εξαιρουμένων των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που χρησιμοποιούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης και των βιοκαυσίμων».

Ως εκ τούτου, μόνο το ανανεώσιμο υδρογόνο και τα παράγωγά του που εμπίπτουν στον ορισμό των ΑΚΜΒΠ στην αναθεωρημένη RED ([12]) και χρησιμοποιούνται στη βιομηχανία μπορούν να συμβάλουν στον αριθμητή, με βάση το ενεργειακό τους περιεχόμενο. Στα ΑΚΜΒΠ περιλαμβάνεται το ανανεώσιμο υδρογόνο και τα παράγωγά του που συμμορφώνονται με τον ορισμό που παρέχεται στο άρθρο 2 σημείο 36) της αναθεωρημένης RED, καθώς και με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τα ΑΚΜΒΠ ([13]). Για τους σκοπούς του υπολογισμού του αριθμητή, ως παράγωγα θεωρούνται προϊόντα που λαμβάνονται ως άμεσα παράγωγα του υδρογόνου, δηλαδή που προκύπτουν από χημικό δεσμό μεταξύ υδρογόνου και άλλων μορίων. Τα προϊόντα που περιέχουν υδρογόνο αλλά δεν είναι άμεσα παράγωγα υδρογόνου (π.χ. λιπάσματα) ή τα προϊόντα που παράγονται με τη χρήση υδρογόνου ως αναγωγικού μέσου (π.χ. σίδηρος από άμεση αναγωγή ([14])) δεν θεωρούνται ΑΚΜΒΠ.

Η παράγραφος 1 στοιχείο β) αναφέρεται στα ΑΚΜΒΠ «που καταναλώνονται στον κλάδο της βιομηχανίας» και, ως εκ τούτου, ο στόχος για τα ΑΚΜΒΠ που ορίζεται στο άρθρο 22α είναι στόχος «κατανάλωσης». Αυτό σημαίνει ότι τα ΑΚΜΒΠ συνυπολογίζονται στον αριθμητή του κράτους μέλους στο οποίο καταναλώνονται στην τελική τους μορφή στον κλάδο της βιομηχανίας. Στην περίπτωση ΑΚΜΒΠ που είναι παράγωγα ανανεώσιμου υδρογόνου, το ανανεώσιμο υδρογόνο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή τους δεν πρέπει να περιλαμβάνεται στον αριθμητή του κράτους μέλους παραγωγής ([15]) (είτε πρόκειται για το ίδιο κράτος μέλος στο οποίο καταναλώνονται τα ΑΚΜΒΠ είτε για διαφορετικό). Ως εκ τούτου, σε μια κατάσταση όπου ορισμένα ΑΚΜΒΠ (π.χ. ανανεώσιμη αμμωνία) παράγονται σε ένα κράτος μέλος και στη συνέχεια εξάγονται σε άλλο κράτος μέλος, το κράτος μέλος εισαγωγής θα προσμετρά τα ΑΚΜΒΠ στον οικείο βιομηχανικό στόχο στον αριθμητή, ενώ το κράτος μέλος εξαγωγής δεν θα προσμετρά το ανανεώσιμο υδρογόνο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή του στον αριθμητή.

Για την ιχνηλάτηση του ανανεώσιμου υδρογόνου που έχει πιστοποιηθεί ως ΑΚΜΒΠ και διοχετεύεται στις διασυνδεδεμένες υποδομές αερίου της Ένωσης, είναι δυνατή η εφαρμογή συστήματος ισοζυγίου μάζας σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας RED, υπό την προϋπόθεση ότι ο καταναλωτής διαχωρίζει φυσικά το υδρογόνο από το μείγμα αερίων. Η κατανομή των χαρακτηριστικών αειφορίας και μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου του υδρογόνου στο φυσικό αέριο δεν είναι δυνατή ελλείψει τέτοιου φυσικού διαχωρισμού του ανανεώσιμου υδρογόνου από το μείγμα αερίων. Πέραν τούτου, ισχύουν οι ίδιοι κανόνες με αυτούς που ισχύουν για την εξισορρόπηση μάζας. Οι σχετικοί όγκοι ΑΚΜΒΠ πρέπει να καταχωρίζονται στη βάση δεδομένων της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 31α της RED.

([12]) Στο άρθρο 2 σημείο 36) της αναθεωρημένης RED τα ΑΚΜΒΠ ορίζονται ως «υγρά και αέρια καύσιμα των οποίων το ενεργειακό περιεχόμενο προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές πλην της βιομάζας».

([13]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2023/1184 της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου 2023, για τη συμπλήρωση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με τη θέσπιση ενωσιακής μεθοδολογίας για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων για την παραγωγή υγρών και αέριων καυσίμων μεταφορών μη βιολογικής προέλευσης από ανανεώσιμες πηγές (C/2023/1087) (ΕΕ L 157 της 20.6.2023, σ. 11) και κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2023/1185 της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου 2023, για τη συμπλήρωση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με τη θέσπιση ελάχιστου ορίου για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου των καυσίμων ανακυκλωμένου άνθρακα και με τον καθορισμό μεθοδολογίας για την εκτίμηση της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από υγρά και αέρια καύσιμα μεταφορών μη βιολογικής προέλευσης από ανανεώσιμες πηγές και από καύσιμα ανακυκλωμένου άνθρακα (C/2023/1086) (ΕΕ L 157 της 20.6.2023, σ. 20).

([14]) Πρέπει να σημειωθεί ότι, στην περίπτωση της παραγωγής χάλυβα μέσω της διαδικασίας σιδήρου άμεσης αναγωγής (DRI), το ανανεώσιμο υδρογόνο που χρησιμοποιείται ως αναγωγικό μέσο για την άμεση αναγωγή του σιδήρου θεωρείται ΑΚΜΒΠ που χρησιμοποιείται στον κλάδο της βιομηχανίας. Ο χυτοσίδηρος που προκύπτει από την άμεση αναγωγή σιδήρου με χρήση ανανεώσιμου υδρογόνου δεν θεωρείται ΑΚΜΒΠ.

([15]) Εκτός εάν, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της αναθεωρημένης RED, τα κράτη μέλη μπορούν να «συμφων[ήσουν], μέσω ειδικής συμφωνίας συνεργασίας, να προσμετρήσουν το σύνολο ή μέρος των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που καταναλώνονται σε ένα κράτος μέλος στο μερίδιο της ακαθάριστης τελικής κατανάλωσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στο κράτος μέλος στο οποίο παράγονται τα εν λόγω καύσιμα. Προκειμένου να παρακολουθείται ότι τα ίδια ανανεώσιμα καύσιμα μη βιολογικής προέλευσης δεν προσμετρώνται τόσο στο κράτος μέλος όπου παράγονται όσο και στο κράτος μέλος όπου καταναλώνονται και προκειμένου να καταγράφεται η προσμετρώμενη ποσότητα, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε τέτοια συμφωνία συνεργασίας. Μια τέτοια συμφωνία συνεργασίας περιλαμβάνει την ποσότητα ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που πρέπει να προσμετρηθεί συνολικά και για κάθε κράτος μέλος, καθώς και την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε λειτουργία η εν λόγω συμφωνία».

Τα ΑΚΜΒΠ που χρησιμοποιούνται σε διυλιστήρια, μεταξύ άλλων ως ενδιάμεσο προϊόν, για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης ([16]) και βιοκαυσίμων ([17]), δεν προσμετρώνται στον βιομηχανικό στόχο βάσει του άρθρου 22α, αλλά στις μεταφορές βάσει του άρθρου 25 (βλ. κατωτέρω). Ωστόσο, τα ΑΚΜΒΠ που χρησιμοποιούνται σε διυλιστήρια για την παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων που καταναλώνονται στον κλάδο της βιομηχανίας μπορούν να προσμετρηθούν στον στόχο για τη βιομηχανία.

Το υδρογόνο που παράγεται ως υποπροϊόν και συμμορφώνεται με τον ορισμό των ΑΚΜΒΡ ([18]) μπορεί να προσμετράται στον αριθμητή.

2.4. *Υπολογισμός του παρονομαστή*

Το άρθρο 22α παράγραφος 1 εδάφιο 5 στοιχείο α) προβλέπει ότι «για τον υπολογισμό του παρονομαστή, λαμβάνεται υπόψη η ενεργειακή περιεκτικότητα σε υδρογόνο για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς, εξαιρουμένων: i) του υδρογόνου που χρησιμοποιείται ως ενδιάμεσα προϊόντα για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης και βιοκαυσίμων· ii) του υδρογόνου που παράγεται με την απανθρακοποίηση βιομηχανικού υπολειμματικού αερίου και που χρησιμοποιείται για την αντικατάσταση του συγκεκριμένου αερίου από τα οποία παράγεται· iii) του υδρογόνου που παράγεται ως υποπροϊόν ή προέρχεται από υποπροϊόντα σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις».

Μολονότι η παράγραφος αυτή αναφέρει το υδρογόνο που χρησιμοποιείται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς χωρίς να αναφέρει τον τομέα στον οποίο καταναλώνεται, είναι σαφές από το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 1 ότι ο παρονομαστής αφορά μόνο το υδρογόνο που καταναλώνεται στον κλάδο της βιομηχανίας με τον καθορισμό του στόχου του «42 % του υδρογόνου που χρησιμοποιείται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς στη βιομηχανία έως το 2030». Ως εκ τούτου, ο παρονομαστής περιλαμβάνει μόνο το υδρογόνο που καταναλώνεται στον κλάδο της βιομηχανίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 18α, και όχι το υδρογόνο που καταναλώνεται σε όλους τους κλάδους.

Επιπλέον, ο παρονομαστής δεν κάνει διάκριση μεταξύ της πηγής ενέργειας της παραγωγής υδρογόνου και περιλαμβάνει το υδρογόνο που παράγεται μέσω όλων των διαφορετικών οδών. Περιλαμβάνει επίσης το υδρογόνο που καταναλώνεται σκόπιμα ως μέρος μείγματος, για παράδειγμα το μερίδιο υδρογόνου στο αέριο σύνθεσης (κοινό μείγμα υδρογόνου και μονοξειδίου του άνθρακα που χρησιμοποιείται στη χημική βιομηχανία) ή το μερίδιο υδρογόνου σε μείγμα με άζωτο (N2) για την παραγωγή αμμωνίας.

Το άρθρο 22α παράγραφος 1 πέμπτο εδάφιο στοιχείο α) προβλέπει ότι οι ακόλουθες τρεις περιπτώσεις κατανάλωσης υδρογόνου στη βιομηχανία εξαιρούνται από τον παρονομαστή:

i) «του υδρογόνου που χρησιμοποιείται ως ενδιάμεσα προϊόντα για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης και βιοκαυσίμων». Περιλαμβάνεται κάθε υδρογόνο που καταναλώνεται για την αποθείωση ή την υδρογόνωση καυσίμων κίνησης και βιοκαυσίμων. Η εξαίρεση αυτή θα ισχύει κυρίως για την κατανάλωση υδρογόνου στα διυλιστήρια. Τα διυλιστήρια που παράγουν τόσο καύσιμα κίνησης όσο και βιομηχανικά προϊόντα θα πρέπει να εξαιρούν μόνο το υδρογόνο που καταναλώνεται για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης και βιοκαυσίμων.

ii) «του υδρογόνου που παράγεται με την απανθρακοποίηση βιομηχανικού υπολειμματικού αερίου και που χρησιμοποιείται για την αντικατάσταση του συγκεκριμένου αερίου από τα οποία παράγεται». Περιλαμβάνεται κάθε υδρογόνο που παράγεται από υπολειμματικά αέρια και το οποίο στη συνέχεια επανεισάγεται στη βιομηχανική διεργασία για να αντικαταστήσει το υπολειμματικό αέριο από το οποίο παρήχθη. Η εξαίρεση αυτή αποτελεί υποκατηγορία που καλύπτεται επίσης από την ευρύτερη εξαίρεση για το «*υδρογόνο που παράγεται ως υποπροϊόν ή προέρχεται από υποπροϊόντα σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις*» (βλ. κατωτέρω).

iii) «του υδρογόνου που παράγεται ως υποπροϊόν ή προέρχεται από υποπροϊόντα σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις». Η εξαίρεση αυτή καλύπτει το υδρογόνο που παράγεται αναπόφευκτα και μη σκόπιμα από την παραγωγή του κύριου προϊόντος, ή το υδρογόνο που παράγεται από υπολειμματικά αέρια που προκύπτουν αναπόφευκτα και μη σκόπιμα από την παραγωγή του κύριου προϊόντος. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει το υδρογόνο που παράγεται σε διεργασίες παραγωγής χλωρο-αλκαλίων ή χλωρικού νατρίου, το υδρογόνο που παράγεται ως υποπροϊόν της πυρόλυσης ορυκτών καυσίμων για την παραγωγή αλκανίων ή αλκενίων, το υδρογόνο που παράγεται κατά τη διαδικασία αφυδρογόνωσης για την παραγωγή στυρολίου ή αιθυλενίου, ή το υδρογόνο που παράγεται κατά την παραγωγή αερίου κλιβάνου οπτανθρακοποίησης ή υψικαμίνου στην παραγωγή σιδήρου/χάλυβα.

([16]) Στα συμβατικά καύσιμα κίνησης περιλαμβάνονται ορυκτά καύσιμα όπως το ντίζελ, η βενζίνη και η κηροζίνη, τα οποία καταναλώνονται στον τομέα των μεταφορών.

([17]) Πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με την αναθεωρημένη RED, τα «βιοκαύσιμα» είναι υγρά καύσιμα για τις μεταφορές που παράγονται από βιομάζα.

([18]) Για παράδειγμα, υδρογόνο που αποτελεί υποπροϊόν της διαδικασίας παραγωγής χλωρο-αλκαλίων όπου χρησιμοποιήθηκε ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές στη διαδικασία παραγωγής και το οποίο συμμορφώνεται με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τα ανανεώσιμα καύσιμα μη βιολογικής προέλευσης.

Οι οδηγίες της Eurostat για την υποβολή στοιχείων σχετικά με τις στατιστικές για το υδρογόνο περιλαμβάνουν την παραγωγή υδρογόνου είτε σκόπιμα και αποκλειστικά είτε ως υποπροϊόν.

Εκτός από τις ανωτέρω εξαιρέσεις, η αιτιολογική σκέψη 62 της αναθεωρημένης RED αναγνωρίζει τον ρόλο των πρωτοπόρων που έχουν λάβει επενδυτικές αποφάσεις με σκοπό τη μετασκευή προϋπαρχουσών εγκαταστάσεων παραγωγής υδρογόνου με βάση την τεχνολογία αναμόρφωσης μεθανίου με ατμό με στόχο την απανθρακοποίηση της παραγωγής υδρογόνου. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η αναγνώριση σε αυτή την αιτιολογική σκέψη περιορίζεται μόνο σε έργα για τα οποία χορηγήθηκε επιχορήγηση στο πλαίσιο του Ταμείου Καινοτομίας πριν από την έναρξη ισχύος της αναθεωρημένης RED, δηλαδή στις 20 Νοεμβρίου 2023. Κατά συνέπεια, δεν εφαρμόζεται σε νέα έργα για τα οποία η απόφαση ανάθεσης ελήφθη μετά την ημερομηνία αυτή.

Όσον αφορά το αντικείμενο του παρονομαστή, το άρθρο 22α πέμπτο εδάφιο αναφέρεται στο «υδρογόνο» που χρησιμοποιείται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς στη βιομηχανία. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τη διατύπωση που χρησιμοποιείται στο άρθρο 22β, το οποίο καθορίζει τις προϋποθέσεις για τη μείωση του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ στον βιομηχανικό τομέα (εξηγείται περαιτέρω στην ενότητα 4 του παρόντος εγγράφου καθοδήγησης). Το άρθρο 22β επιτρέπει στα κράτη μέλη να μειώσουν τον στόχο για τα ΑΚΜΒΠ στον βιομηχανικό τομέα εάν καταναλώνουν περιορισμένο μερίδιο «υδρογόνου, ή των παραγώγων του» που παράγεται από ορυκτά καύσιμα.

Η χρήση της αναφοράς στο «υδρογόνο» μόνο στο άρθρο 22α φαίνεται να δείχνει την εσκεμμένη βούληση των συννομοθετών να υπολογίζεται μόνο η κατανάλωση υδρογόνου στον παρονομαστή και όχι η κατανάλωση των παραγώγων του, στοιχείο που καταδεικνύει την πρόθεση να στοχευθεί συγκεκριμένα η απανθρακοποίηση του υδρογόνου στην ΕΕ. Το υδρογόνο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή παραγώγων (ανεξάρτητα από το αν χαρακτηρίζονται ως ΑΚΜΒΠ ή όχι) θα προσμετράται στον παρονομαστή του κράτους μέλους στο οποίο παράγεται το παράγωγο. Για παράδειγμα, εάν χρησιμοποιείται υδρογόνο σε ένα κράτος μέλος (κράτος μέλος Α) για την παραγωγή αμμωνίας, η οποία στη συνέχεια εξάγεται σε άλλο κράτος μέλος (κράτος μέλος Β), το υδρογόνο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή της αμμωνίας θα προσμετράται στον παρονομαστή στο κράτος μέλος Α, ενώ η προκύπτουσα αμμωνία δεν θα προσμετράται στον παρονομαστή στο κράτος μέλος Β.

Παρότι οι ανωτέρω κανόνες σχετικά με τον παρονομαστή εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη για τους σκοπούς του υπολογισμού της κατανάλωσης υδρογόνου στη βιομηχανία με σκοπό την επαλήθευση της συμμόρφωσης με τον στόχο που ορίζεται στο άρθρο 22α, τα κράτη μέλη έχουν τη διακριτική ευχέρεια να καθορίσουν αυστηρότερο στόχο ο οποίος περιλαμβάνει την κατανάλωση παραγώγων στον παρονομαστή και, ως εκ τούτου, θα αυξήσει τον παρονομαστή και, κατά συνέπεια, τον στόχο για τα ΑΚΜΒΠ. Στην περίπτωση αυτή, ωστόσο, θα πρέπει να υποβάλλουν στην Eurostat τα στοιχεία που ευθυγραμμίζονται με τους κανόνες υπολογισμού του παρονομαστή που εξηγούνται στις προηγούμενες παραγράφους.

3. **Σχέση μεταξύ του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ και του συνολικού στόχου της ΕΕ για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές του άρθρου 3**

Το άρθρο 2 σημείο 4) της αναθεωρημένης RED ορίζει την «ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας ως «τα ενεργειακά βασικά προϊόντα που παραδίδονται για ενεργειακούς σκοπούς στη βιομηχανία, στις μεταφορές, στα νοικοκυριά, στις υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων υπηρεσιών, στη γεωργία, στη δασοκομία και στην αλιεία, η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας από τον ενεργειακό κλάδο για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας και οι απώλειες ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας κατά τη διανομή και τη μεταφορά». Ο γενικός στόχος κατανάλωσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που ορίζεται στο άρθρο 3 της αναθεωρημένης οδηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας αναφέρεται στο μερίδιο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές επί της ακαθάριστης τελικής κατανάλωσης ενέργειας της Ένωσης. Αυτό σημαίνει ότι μόνο τα βασικά προϊόντα ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (συμπεριλαμβανομένων των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης) που χρησιμοποιούνται για ενεργειακούς σκοπούς μπορούν να συμβάλουν στον στόχο, αλλά όχι εκείνα που χρησιμοποιούνται για μη ενεργειακούς σκοπούς.

Τα ΑΚΜΒΠ που χρησιμοποιούνται για μη ενεργειακούς σκοπούς συμβάλλουν στην επίτευξη του ενδεικτικού στόχου για την αύξηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στον βιομηχανικό τομέα που ορίζεται στο άρθρο 22α παράγραφος 1, ο οποίος αναφέρεται στο «μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών στην ποσότητα των ενεργειακών πηγών που χρησιμοποιούνται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς στον βιομηχανικό τομέα» και, ως εκ τούτου, συμβάλλουν στην επίτευξη του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ που ορίζεται στο ίδιο άρθρο. Ωστόσο, με βάση το άρθρο 3 της αναθεωρημένης RED, δεν συμβάλλουν στον συνολικό στόχο της ΕΕ για ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές τουλάχιστον 42,5 % για το 2030.

Επιπλέον, η ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ΑΚΜΒΠ δεν θα προσμετράται στον συνολικό στόχο της ΕΕ για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές (όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 της RED). Τα ΑΚΜΒΠ που χρησιμοποιούνται για ενεργειακούς σκοπούς προσμετρώνται στον συνολικό στόχο για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές και εντός του τομέα στον οποίο καταναλώνονται. Η ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές που παράγεται από ΑΚΜΒΠ θα συνυπολογίζεται επίσης στον συνολικό στόχο για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές.

4. **Άρθρο 22β**

Το άρθρο 22β παράγραφος 1 ορίζει ότι «Ένα κράτος μέλος μπορεί να μειώσει τη συνεισφορά των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που χρησιμοποιούνται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 22α παράγραφος 1 πέμπτο εδάφιο, κατά 20 % το 2030, εάν:

α) *το εν λόγω κράτος μέλος βρίσκεται σε τροχιά επίτευξης της εθνικής συνεισφοράς του στον δεσμευτικό συνολικό στόχο της Ένωσης που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, η οποία είναι τουλάχιστον ισοδύναμη με την αναμενόμενη εθνική συνεισφορά του σύμφωνα με τον τύπο που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999· και*

β) *το μερίδιο του υδρογόνου, ή των παραγώγων του, από ορυκτά καύσιμα που καταναλώνεται στο εν λόγω κράτος μέλος δεν υπερβαίνει το 23 % το 2030 και το 20 % το 2035*».

Το άρθρο 22α της αναθεωρημένης RED απαιτεί από τα κράτη μέλη, από το 2030, να επιτύχουν μερίδιο κατανάλωσης ΑΚΜΒΠ στη βιομηχανία ίσο με το 42 % της συνολικής κατανάλωσης υδρογόνου στον βιομηχανικό τομέα. Το ποσοστό αυτό θα αυξηθεί σε 60 % έως το 2035. Το άρθρο 22β εισάγει ευελιξία για την επίτευξη του εν λόγω στόχου επιτρέποντας στα κράτη μέλη να τον μειώσουν κατά 20 % σε δύο χρονικές στιγμές, δηλαδή το 2030 και το 2035, υπό την προϋπόθεση ότι βρίσκονται σε καλό δρόμο για την επίτευξη της εθνικής τους συνεισφοράς στον δεσμευτικό συνολικό στόχο της Ένωσης και ότι το οικείο μερίδιο του υδρογόνου και των παραγώγων του που παράγονται από ορυκτά καύσιμα δεν υπερβαίνει το 23 % το 2030 και δεν υπερβαίνει το 20 % το 2035. Εάν πληρούνται σωρευτικά αυτές οι προϋποθέσεις, ο στόχος για τα ΑΚΜΒΠ που ορίζεται στο άρθρο 22α μπορεί να μειωθεί σε 33,6 % το 2030 και 48 % το 2035.

Ο αριθμητής για τον υπολογισμό του μεριδίου του υδρογόνου και των παραγώγων του που παράγονται από ορυκτά καύσιμα και καταναλώνονται στον βιομηχανικό τομέα περιλαμβάνει όλες τις διαδικασίες παραγωγής υδρογόνου που χρησιμοποιούν ορυκτές πηγές, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στις οποίες δεσμεύεται και χρησιμοποιείται ή αποθηκεύεται CO2. Ο παρονομαστής υπολογίζεται με βάση την κατανάλωση του συνόλου του υδρογόνου και των παραγώγων του στον βιομηχανικό τομέα σε ένα κράτος μέλος, δηλαδή συμπεριλαμβανομένων των ΑΚΜΒΠ, του υδρογόνου ορυκτής προέλευσης και χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και των παραγώγων του. Δεδομένου ότι το υδρογόνο υπάρχει φυσικά σε πολλές ουσίες που χρησιμοποιούνται στη βιομηχανία, όπως το μεθάνιο (CH4) ή ακόμη και το νερό (H2O), πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των παραγώγων υδρογόνου και όλων των άλλων ουσιών που περιέχουν υδρογόνο. Για τους σκοπούς του παρονομαστή, μόνο τα προϊόντα που παράγονται με τη χρήση υδρογόνου ως εισροής πρέπει να θεωρούνται σχετικά παράγωγα υδρογόνου. Τα προϊόντα που περιέχουν υδρογόνο στη φυσική τους κατάσταση ή τα προϊόντα που παράγονται από προϊόντα που περιέχουν υδρογόνο στη φύση θα πρέπει να εξαιρούνται.

Με βάση τα ανωτέρω, το μεθάνιο —το οποίο περιέχει υδρογόνο στη φυσική του κατάσταση— δεν εμπίπτει στον παρονομαστή, ενώ το αντίθετο ισχύει για το συνθετικό μεθάνιο (e-μεθάνιο). Ωστόσο, το πεδίο εφαρμογής περιορίζεται σε προϊόντα που λαμβάνονται ως άμεσα παράγωγα του υδρογόνου, δηλαδή που προκύπτουν από τον συνδυασμό υδρογόνου με άλλα μόρια. Τα προϊόντα που περιέχουν υδρογόνο αλλά δεν είναι άμεσα παράγωγα υδρογόνου (π.χ. λιπάσματα) ή τα προϊόντα που παράγονται με τη χρήση υδρογόνου ως αναγωγικού μέσου (π.χ. σίδηρος από άμεση αναγωγή) δεν μπορούν να περιληφθούν στον παρονομαστή.

Το άρθρο 22β δεν εξαιρεί ρητά τα υποπροϊόντα υδρογόνου από τον υπολογισμό του μεριδίου του υδρογόνου και των παραγώγων που αναφέρεται στο άρθρο 22β παράγραφος 1 στοιχείο β). Ωστόσο, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 22β δεν αποτελεί αυτοτελή διάταξη, αλλά βασίζεται στο άρθρο 22α παρέχοντας ευελιξία για την επίτευξη του στόχου για τα ΑΚΜΒΠ στον βιομηχανικό τομέα, και για να διασφαλιστεί η συνέπεια με το άρθρο 22α, όταν το υποπροϊόν υδρογόνου εξαιρείται προκειμένου να μην ληφθεί υπόψη στον υπολογισμό της κατανάλωσης υδρογόνου, θα μπορούσε να ερμηνευθεί ότι οι ίδιες εξαιρέσεις ισχύουν τόσο για τον αριθμητή όσο και για τον παρονομαστή του άρθρου 22β στοιχείο β) για το υδρογόνο που παράγεται ως υποπροϊόν.

Εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει να εφαρμόσει την ευελιξία που προβλέπεται στο άρθρο 22β, πρέπει να ενημερώσει την Επιτροπή, μαζί με τα ενοποιημένα εθνικά του σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το επικαιροποιημένο μερίδιο ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης και όλα τα σχετικά δεδομένα που αποδεικνύουν ότι πληρούνται και οι δύο προϋποθέσεις του άρθρου 22β.

5. **Στόχος για τα ΑΚΜΒΠ στο άρθρο 25**

Το άρθρο 25 καθορίζει ειδικό δεσμευτικό επιμέρους στόχο για τα ΑΚΜΒΠ της τάξης του 1 % επί της κατανάλωσης ενέργειας από τις μεταφορές, ο οποίος υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στο άρθρο 27. Επιπλέον, τα ΑΚΜΒΠ συνυπολογίζονται στον συνδυασμένο επιμέρους στόχο που έχει τεθεί για τα ΑΚΜΒΠ και τα προηγμένα βιοκαύσιμα, καθώς και στον συνολικό στόχο για τις μεταφορές. Τα ΑΚΜΒΠ είναι επιλέξιμα για προσμέτρηση στους στόχους μόνον εάν επιτυγχάνουν εξοικονόμηση εκπομπών τουλάχιστον 70 %.

Δύο κύριοι τρόποι συμμόρφωσης είναι εφικτοί:

i) Τα ΑΚΜΒΠ προσμετρώνται στους στόχους εάν παρέχονται σε οποιονδήποτε από τους τρόπους μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών πλοίων, στην επικράτεια κράτους μέλους.

ii) Τα ΑΚΜΒΠ προσμετρώνται στους στόχους εάν χρησιμοποιούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης και βιοκαυσίμων, υπό την προϋπόθεση ότι η μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που επιτυγχάνεται με τη χρήση των ΑΚΜΒΠ δεν προσμετράται στον υπολογισμό της εξοικονόμησης εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα βιοκαύσιμα. Η χρήση ως ενδιάμεσων προϊόντων καλύπτει περιπτώσεις όπου το ανανεώσιμο υδρογόνο χρησιμοποιείται σε διυλιστήρια, π.χ. για την απομάκρυνση προσμείξεων κατά την υδρογονοκατεργασία, καθώς και υδρογόνο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή υδρογονοκατεργασμένων φυτικών ελαίων (HVO) και μεθανόλης που χρησιμοποιείται για την παραγωγή βιοντίζελ.

Τα ΑΚΜΒΠ που χρησιμοποιούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης και βιοκαυσίμων προσμετρώνται στον στόχο στη χώρα στην οποία χρησιμοποιούνται και δεν λαμβάνονται υπόψη στην παραγωγή της εγκατάστασης παραγωγής συμβατικών καυσίμων κίνησης ή βιοκαυσίμων. Εάν τα ΑΚΜΒΠ που χρησιμοποιούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα για την παραγωγή βιοκαυσίμων προσμετρώνται στους στόχους, πρέπει να θεωρούνται ορυκτές εισροές κατά τον υπολογισμό της μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα βιοκαύσιμα.

Ενώ η οδηγία ορίζει σαφώς ότι τα ΑΚΜΒΠ που χρησιμοποιούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης συνυπολογίζονται στους στόχους, δεν προσδιορίζει τον τρόπο με τον οποίο προωθείται η χρήση ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης για τους σκοπούς του στόχου για τις μεταφορές. Μια πολλά υποσχόμενη προσέγγιση είναι η ενσωμάτωση των οικονομικών φορέων που χρησιμοποιούν ΑΚΜΒΠ ως ενδιάμεσα προϊόντα για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης και βιοκαυσίμων στην υποχρέωση εφοδιασμού που αναφέρεται στο άρθρο 25 με παρόμοιο τρόπο με τους φορείς που παρέχουν ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές σε ηλεκτρικά οχήματα στο πλαίσιο του πιστωτικού μηχανισμού, όπως προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Άρθρο 22α

Ενσωμάτωση της ανανεώσιμης ενέργειας στον τομέα της βιομηχανίας

1. Τα κράτη μέλη προσπαθούν να αυξήσουν το μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών στην ποσότητα των ενεργειακών πηγών που χρησιμοποιούνται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς στον βιομηχανικό τομέα με ενδεικτική αύξηση τουλάχιστον 1,6 ποσοστιαίων μονάδων ως ετήσιο μέσο όρο που υπολογίζεται για τις περιόδους 2021 έως 2025 και 2026 έως 2030.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συνυπολογίζουν την απορριπτόμενη θερμότητα και ψύξη στις μέσες ετήσιες αυξήσεις του πρώτου εδαφίου, έως 0,4 ποσοστιαίες μονάδες, εφόσον η απορριπτόμενη θερμότητα και ψύξη παρέχεται από αποδοτική τηλεθέρμανση και τηλεψύξη, με εξαίρεση τα δίκτυα που παρέχουν θερμότητα σε ένα μόνο κτίριο ή των οποίων η θερμική ενέργεια καταναλώνεται στο σύνολό της αποκλειστικά επιτόπου και η θερμική ενέργεια δεν πωλείται. Εάν αποφασίσουν να το πράξουν, η μέση ετήσια αύξηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αυξάνεται κατά το ήμισυ των ποσοστιαίων μονάδων της απορριπτόμενης θερμότητας και ψύξης που χρησιμοποιούνται στον συνυπολογισμό.

Τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν τις πολιτικές και τα μέτρα που σχεδιάζονται και λαμβάνονται για την επίτευξη μιας τέτοιας ενδεικτικής αύξησης στα ενοποιημένα εθνικά τους σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα που υποβάλλονται δυνάμει των άρθρων 3 και 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και στις ενοποιημένες εθνικές τους εκθέσεις προόδου που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 17 του εν λόγω κανονισμού.

Όταν ο εξηλεκτρισμός θεωρείται οικονομικά αποδοτική επιλογή, οι εν λόγω πολιτικές και μέτρα προωθούν τον εξηλεκτρισμό των βιομηχανικών διεργασιών με βάση τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Οι εν λόγω πολιτικές και τα μέτρα επιδιώκουν να δημιουργήσουν ευνοϊκές συνθήκες στην αγορά για τη διαθεσιμότητα οικονομικά βιώσιμων και τεχνικά εφικτών εναλλακτικών ανανεώσιμης ενέργειας για την αντικατάσταση των ορυκτών καυσίμων που χρησιμοποιούνται για βιομηχανική θέρμανση με στόχο τη μείωση της χρήσης ορυκτών καυσίμων που χρησιμοποιούνται για θέρμανση στην οποία η θερμοκρασία είναι κάτω από 200 °C. Κατά τη θέσπιση των εν λόγω πολιτικών και μέτρων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την αρχή της προτεραιότητας στην ενεργειακή απόδοση, την αποτελεσματικότητα και τη διεθνή ανταγωνιστικότητα και την ανάγκη να αντιμετωπίζουν τα κανονιστικά, διοικητικά και οικονομικά εμπόδια.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η συνεισφορά των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που χρησιμοποιούνται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς ανέρχεται τουλάχιστον στο 42 % του υδρογόνου που χρησιμοποιείται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς στη βιομηχανία έως το 2030 και στο 60 % έως το 2035. Για τον υπολογισμό του εν λόγω ποσοστού, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

α) για τον υπολογισμό του παρονομαστή, λαμβάνεται υπόψη η ενεργειακή περιεκτικότητα σε υδρογόνο για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς, εξαιρουμένων:

   i) του υδρογόνου που χρησιμοποιείται ως ενδιάμεσα προϊόντα για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης και βιοκαυσίμων·

   ii) του υδρογόνου που παράγεται με την απανθρακοποίηση βιομηχανικού υπολειμματικού αερίου και που χρησιμοποιείται για την αντικατάσταση του συγκεκριμένου αερίου από τα οποία παράγεται·

   iii) του υδρογόνου που παράγεται ως υποπροϊόν ή προέρχεται από υποπροϊόντα σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις·

β) για τον υπολογισμό του αριθμητή, λαμβάνεται υπόψη το ενεργειακό περιεχόμενο των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που καταναλώνονται στον κλάδο της βιομηχανίας για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς, εξαιρουμένων των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που χρησιμοποιούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα για την παραγωγή συμβατικών καυσίμων κίνησης και των βιοκαυσίμων·

γ) για τον υπολογισμό του αριθμητή και του παρονομαστή, χρησιμοποιούνται οι τιμές σχετικά με το ενεργειακό περιεχόμενο των καυσίμων που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙΙ.

Για τους σκοπούς του στοιχείου γ) του πέμπτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, προκειμένου να προσδιοριστεί το ενεργειακό περιεχόμενο των καυσίμων που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα για να προσδιορίσουν τη θερμογόνο δύναμη των καυσίμων ή, όταν δεν έχει εγκριθεί ευρωπαϊκό πρότυπο για τον σκοπό αυτόν, τα σχετικά πρότυπα ISO.

2. Τα κράτη μέλη προωθούν συστήματα εθελοντικής επισήμανσης για βιομηχανικά προϊόντα που υποστηρίζεται ότι παράγονται με ανανεώσιμη ενέργεια και ανανεώσιμα καύσιμα μη βιολογικής προέλευσης. Τα εν λόγω συστήματα εθελοντικής επισήμανσης αναφέρουν το ποσοστό της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που χρησιμοποιείται ή των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που χρησιμοποιούνται στο στάδιο απόκτησης και προεπεξεργασίας πρώτων υλών, κατασκευής και διανομής, υπολογιζόμενο με βάση τις μεθοδολογίες που ορίζονται είτε στη σύσταση (ΕΕ) 2021/2279 της Επιτροπής (*) είτε στο πρότυπο ISO 14067:2018.

3. Τα κράτη μέλη αναφέρουν την ποσότητα ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που αναμένεται να εισάγουν και να εξάγουν, στα ενοποιημένα εθνικά τους σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα που υποβάλλονται δυνάμει των άρθρων 3 και 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και στις ενοποιημένες εθνικές τους εκθέσεις προόδου που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 17 του εν λόγω κανονισμού. Με βάση την εν λόγω υποβολή εκθέσεων, η Επιτροπή αναπτύσσει ενωσιακή στρατηγική για το εισαγόμενο και το εγχώριο υδρογόνο με στόχο την προώθηση της ευρωπαϊκής αγοράς υδρογόνου και της εγχώριας παραγωγής υδρογόνου εντός της Ένωσης, στηρίζοντας την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται σε αυτήν, λαμβάνοντας παράλληλα δεόντως υπόψη την ασφάλεια του εφοδιασμού και τη στρατηγική αυτονομία της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας και τους ίσους όρους ανταγωνισμού στην παγκόσμια αγορά υδρογόνου. Τα κράτη μέλη αναφέρουν στα ενοποιημένα εθνικά τους σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα που υποβάλλονται δυνάμει των άρθρων 3 και 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και στις ενοποιημένες εθνικές τους εκθέσεις προόδου που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 17 του εν λόγω κανονισμού τον τρόπο με τον οποίο προτίθενται να συμβάλουν στην εν λόγω στρατηγική.

Άρθρο 22β

Προϋποθέσεις για τη μείωση του στόχου για τη χρήση ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης στον βιομηχανικό τομέα

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να μειώσει τη συνεισφορά των ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης που χρησιμοποιούνται για τελικούς ενεργειακούς και μη ενεργειακούς σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 22α παράγραφος 1 πέμπτο εδάφιο, κατά 20 % το 2030, εάν:

α) το εν λόγω κράτος μέλος βρίσκεται σε τροχιά επίτευξης της εθνικής συνεισφοράς του στον δεσμευτικό συνολικό στόχο της Ένωσης που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, η οποία είναι τουλάχιστον ισοδύναμη με την αναμενόμενη εθνική συνεισφορά του σύμφωνα με τον τύπο που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999· και

β) το μερίδιο του υδρογόνου, ή των παραγώγων του, από ορυκτά καύσιμα που καταναλώνεται στο εν λόγω κράτος μέλος δεν υπερβαίνει το 23 % το 2030 και το 20 % το 2035.

Εάν δεν πληρούται οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις αυτές, η μείωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο παύει να ισχύει.

2. Όταν ένα κράτος μέλος εφαρμόζει τη μείωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή, μαζί με τα ενοποιημένα εθνικά του σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα που υποβάλλονται δυνάμει των άρθρων 3 και 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και στο πλαίσιο των ενοποιημένων εθνικών του διετών εκθέσεων προόδου που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 17 του εν λόγω κανονισμού. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το επικαιροποιημένο μερίδιο ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης και όλα τα σχετικά δεδομένα που αποδεικνύουν ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις των στοιχείων α) και β) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Η Επιτροπή παρακολουθεί την κατάσταση στα κράτη μέλη που επωφελούνται από μείωση με σκοπό να επαληθεύσει τη συνεχή εκπλήρωση των προϋποθέσεων της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β).

(*) Σύσταση (ΕΕ) 2021/2279 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2021, σχετικά με τη χρήση των μεθόδων περιβαλλοντικού αποτυπώματος για τη μέτρηση και τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων κατά τον κύκλο ζωής των προϊόντων και των οργανισμών.